

În care Adunare (Biserică) să merg?

Răspuns la întrebări speciale

Toți sunt înrudiți și sunt foarte puțini frați și foarte puține surori

Probabil cineva va spune: ei bine, singura biserică, pe care am găsit-o, are puține persoane și toți sunt înrudiți unii cu alții. Îmi vine foarte greu să merg acolo.

Probabil această situație este din cauză că timp de decenii au fost total neglijate evanghelizările și sunt pe deplin mulțumiți cu ei înșiși. În acest caz acolo este cu siguranță nevoie de o trezire. Însă noi cunoaștem și cazuri în care cu toate eforturile sârguitoare de evanghelizare situația nu s-a schimbat.

Plasează-te cu câteva mii de ani în urmă. Noe intră cu rudele lui în corabie. Sunt numai opt persoane. Ai fi rămas tu afară? În corabie erau de asemenea toți înrudiți unul cu altul! Dacă ne gândim că este Adunarea Domnului, și nu a noastră, atunci nu ne va mai deranja că sunt puțini și noi dimpotrivă ne vom bucura să vedem că dorința Domnului este să ai alături întreaga părtășie a casei, și nu numai persoane individuale.

Desigur, în mod deosebit pentru tineri nu este ușor să meargă într-o astfel de biserică, deoarece contacte mai strânse cu frații și surorile de credință le pot găsi în multe cazuri numai prin biserică. Dacă apoi se merge într-o biserică unde sunt puține șanse pentru contacte sociale (deoarece ceilalți prin relațiile lor de rudenie sunt orientați spre ei înșiși) sau dacă în grupa lor de vârstă nu sunt frați și surori, deseori devine o încercare mare să te aduni cu astfel de frați și de surori, în mod deosebit când suplimentar este vorba și de găsirea unui partener de căsnicie. Am întâlnit pe unii care sau adunat un timp cu anumiți frați și anumite surori; când însă a devenit clar că acolo nu se putea găsi un partener de căsnicie, s-au mutat. Pe cât de înțeleș este aceasta pe de o parte, pe atât de fals este să renunți din astfel de motive pământești la drumul prevăzut de Scriptură.

Cântatul lasă de dorit

Alții au un simțământ muzical deosebit. Însă în biserică toți cântă foarte rău, și pe lângă aceasta sunt cântări străvechi. Aceasta poate însemna desigur pentru urechile tale un deranj permanent. Dar dacă ne gândim, că este Biserica *Lui*, atunci ne putem totuși bucura că și în cazul vocilor rele Domnul Se bucură de ceea ce se înalță din inimă către El. Și în cazul cântărilor nu întrebăm în primul rând de vechimea lor sau de felul interpretării lor, ci de conținut.

Pe de altă parte, și în acest caz te poți întreba de ce cântatul este așa de rău. Sunt într-adevăr vocile așa de rele sau de fapt nu se acordă importanță cântărilor care se cântă, și de aceea cântatul este lipsit de putere? Și dacă nu se cântă cântări noi, se pune la fel întrebarea: Sunt

respinse cântările noi cu argumente biblice, sau este numai obositor să se exerseze o cântare nouă?¹

Principii false ale bisericii

S-ar putea spune: grupa de frați și de surori, pe care am găsit-o acum, îndeplinește într-adevăr premisele minime numite de voi, însă principiile lor referitoare la biserică nu corespund criteriilor găsite de voi mai sus în epistolele. Cum să mă comport?

Da, sunt desigur biserici care se țin departe de răul fundamental, dar care tolerează totuși nedreptatea (lucruri care contrazic adevărul revelat) în practica bisericii lor, prin aceea că ei de exemplu au un păstor pus pe funcție, își aleg bătrânii lor pe baza buletinelor de vot sau tolerează slujba femeilor în străngerile laolaltă ale bisericii. Desigur în acest caz trebuie mai întâi să se aștepte până se constată dacă această comportare este din cauza lipsei de cunoaștere, respectiv a lipsei de înțelegere a Cuvântului lui Dumnezeu, care poate fi întâmpinată cu învățătură plină de dragoste, sau dacă este vorba de un pragmatism conștient, care stă în legătură cu indiferența față de textele biblice. În primul caz se poate desigur tolera un timp această comportare. În ultimul caz te-ai face părtaș cu indiferența, dacă ai merge împreună cu acești frați și cu aceste surori pe drumul bisericii.

Comportare sectantă

Probabil că cineva ar spune acum: Toate acestea sunt bune și frumoase, și eu am mers până acum într-o astfel de biserică, unde s-a căutat să se corespundă criteriilor prezentate. Însă acum m-am mutat și nu găsesc nici o biserică care are aceleași convingeri. Am găsit într-adevăr o biserică în care nu este nici o legătură cu răul, și nu pot descoperi practici false mari, dar mi s-a spus că posedă o scrisoare despre biserică la care am mers unde locuiam odinioară, în care se spune că nu se poate avea părtășie cu ea la frângerea pâinii. Când am întreat, ce rău ar putea fi acolo, mi s-a putut spune numai că sunt alte scrisori de la alte biserici, care nu recunosc biserică aceea. Deci eu ar trebui să rup legăturile cu această biserică, înainte de a putea lua parte cu ei la Cină. Acum nu știu, ce trebuie să fac. Să „reneg” biserică mea de odinioară împotriva conștiinței mele, sau să merg la noua biserică fără să iau parte la masa Domnului? Sau să caut altceva? Sau trebuie să renunț la o biserică, dacă nu găsesc alta?

Aceasta este o întrebare grea. Noi înșine am urmărit astfel de cazuri și cu regret nu rareori se întâmplă că se găsesc astfel de biserici, care nu au numai cele patru criterii numite mai înainte. Ele mai au și un al cincilea criteriu nenumit deschis: și anume, că trebuie recunoscute și un teanc de scrisori, pe care ele le au într-un dosar. Astfel de biserici vor deseori să fie deosebit de prudente cu privire la părtășia cu răul. Aceasta este într-adevăr un fel de gândire demn de remarcat, și cu toate acestea prin aceasta ele promovează tocmai ceea ce ele vor să

---

¹ Se poate constata repede dacă este numai slăbiciune sau este indiferență și lipsă de putere, dacă se ia seama la reacția la propunerea să se rămână regulat zece minute după ora de adunare, ca să se exerseze unele cântări. Dacă au loc numai comentarii însoțite de văicăreli, pare mai degrabă să fie vorba de o biserică adormită. O biserică trezită s-ar bucura să ridice cântarea de laudă adusă lui Dumnezeu pe un nivel normal.

Răspuns la întrebări speciale

evite. Ele resping părtășia cu frații și cu surorile, care la fel ca ele resping legătura cu răul. Urmarea acestui fapt este că ele determină pe acești frați și pe aceste surori să caute un alt domiciliu spiritual la aceia care nu sunt așa de severi în această privință. La întrebarea, ce este de făcut în acest caz, desigur nu este ușor de răspuns. Și noi vrem să ne reținem să facem prescrieri în această privință. Aici este o problemă de conștiință, cât de pregnant se evaluează comportarea sectantă și cum stau lucrurile cu conștiința. În afară de aceasta mai este valabil, că trebuie să se țină seama de cuvântul Scripturii: „Orice nu este din credință este păcat”. Un lucru însă trebuie exclus: că se merge într-o biserică unde cerințele minime prezentate mai sus nu sunt respectate, cu toate că și în acest caz pot fi situații unde domină multă necunoaștere și prin discuții făcute cu răbdare se poate îndruma spre schimbarea modului de gândire.

Cuvânt de încheiere

Când Pavel vorbește despre ultimele zile ale creștinătății, atunci spune, că vor fi „timpuri grele” (compară cu 2 Timotei 3.1). Cu toate că noi astăzi nu trecem prin timpuri cu prigoane mari, rândurile acestui articol arată că și timpurile noastre sunt cu adevărat grele. Dublu greu devine în mod deosebit pentru frații tineri și pentru surorile tinere, deoarece aceste întrebări vin deseori într-un timp în care ei au de luptat cu întrebări grele referitoare la alegerea profesiei, la căutarea locului de muncă, la alegerea partenerului de căsnicie și la căutarea locuinței. Însă înainte ca Pavel să vorbească despre „timpurile grele”, el încurajează pe tânărul împreună-lucrător cu el, și cu aceste cuvinte dorim să încheiem acum: „Tu deci, copilul meu, întărește-te în harul care este în Hristos Isus” (2 Timotei 2.1).